

Wymagania edukacyjne z religii dla klasy V

Ocenę **niedostateczną** otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą.

Ocenę **dopuszczającą** otrzymuje uczeń, który:

- opanował zaledwie minimum podstawowych wiadomości religijnych przewidzianych w programie nauczania;
- odpowiedź ustna: słabe wiązanie faktów i wiadomości, chaos myślowy i słowny, dużo pytań pomocniczych;
- sprawdziany: 50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych
- niedbale prowadzi zeszyt przedmiotowy;
- prace domowe: widać próby wykonania pracy, nie oddaje w terminie;
- wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie;
- ma lekceważący stosunek do przedmiotu.

Ocenę **dostateczną** otrzymuje uczeń, który:

- opanował podstawowe wiadomości religijne wynikające z programu nauczania;
- odpowiedź ustna: wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć, odpowiedź niestaranna, częste pytania naprowadzające;
- poznane prawdy potrafi przekazać przy pomocy potocznego języka;
- sprawdziany: 75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji),
- prace domowe: powiązane z tematem, niestaranne;
- jest przygotowany do zajęć: zeszyt prowadzi na bieżąco, dba o jego estetyczny wygląd;
- wykonuje na lekcji zadane prace i przynosi niezbędne pomoce: podręcznik do nauki religii, zeszyt przedmiotowy;
- wykazuje przeciętną pilność, systematyczność i zainteresowanie przedmiotem.

Ocenę **dobrą** otrzymuje uczeń, który:

- opanował większość wiadomości religijnych wynikających z programu nauczania, potrafi je poprawnie zaprezentować: wyuczone na pamięć wiadomości, trudność w sformułowaniu myśli własnymi słowami, potrzebna pomoc nauczyciela;
- prace domowe: wskazują na zrozumienie tematu, niezbyt twórcze;
- wykonuje na lekcji zadane prace i ćwiczenia;
- sprawdziany: 75% zadań podstawowych, 50% wymagań rozszerzających,
- przynosi niezbędne pomoce: podręcznik do nauki religii, zeszyt przedmiotowy;
- zeszyt prowadzi na bieżąco, dba o jego staranny wygląd;
- jest zainteresowany przedmiotem.

Ocenę **bardzo dobrą** otrzymuje uczeń, który:

- potrafi zaprezentować pełen zakres wiadomości religijnych wynikających z programu nauczania;
- wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem, odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych;
- sprawdziany: 75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, przydatne życiowo, niezbędne) oraz 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne),
- jest bardzo aktywny na lekcji, pilny, systematyczny, zainteresowany przedmiotem;
- chętnie włącza się w dyskusje związaną z tematem poruszonym na katechezie;
- jest zawsze przygotowany do zajęć: zeszyt prowadzi starannie i estetycznie;
- prace domowe: merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem, staranne, czytelne, rzeczowe, oddane w terminie;
- wykonuje wszystkie zadane prace, ćwiczenia i oddaje w terminie, przynosi niezbędne pomoce;
- interesuje się sprawami Kościoła Powszechnego i lokalnego;
- bierze udział w konkursach wiedzy religijnej.

Ocenę **celującą** otrzymuje uczeń, który:

- spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej;
- umiejętnie wypowiada się w mowie na tematy poruszane na zajęciach, związane z poznawanymi tekstami biblijnymi i innymi tekstami o charakterze religijnym;
- wykazuje się wiadomościami wykraczającymi poza program religii własnego poziomu edukacji;
- jest bardzo aktywny na lekcji, chętnie włącza się w dyskusje związaną z tematem poruszonym na katechezie;
- jest zawsze przygotowany do zajęć: zeszyt prowadzi na bieżąco, dba o jego staranny i estetyczny wygląd, własne materiały, ilustracje,
- przynosi niezbędne pomoce: podręcznik do religii, zeszyt przedmiotowy;
- prace domowe: starannie wykonane, treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach, dużo własnej inwencji, twórcze;
- wykonuje zadania dodatkowe (np. prezentacje multimedialne, plakaty, albumy, referaty);
- jest pilny, systematyczny, jego zainteresowanie i stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń;
- orientuje się w najważniejszych, bieżących sprawach Kościoła Powszechnego i lokalnego, korzystając z prasy i programów katolickich;
- bierze udział i osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach dotyczących wiedzy religijnej.

SZCZEGÓLWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Moi przodkowie, bracia i siostry	<ul style="list-style-type: none"> – dzieli się wspomnieniami z wakacji – wymienia wakacyjne sposoby spotkania z Bogiem – określa, że Biblia zawiera słowo kochającego Boga, który chce się z nami spotykać – definiuje pojęcia: Stwórca, stworzenie, – podaje prawdę, że cały świat pochodzi od Boga – wymienia, w czym człowiek jest podobny do Boga – wyjaśnia pojęcie grzechu pierwotnego – prezentuje biblijne opowiadanie o Kainie i Ablu Rdz 4,2b-15 – podaje, że drogą powrotu do przyjaźni Boga i ludzi jest przeproszenie – prezentuje biblijne opowiadania o potopie (Rdz 6,5-9.17) – definiuje pojęcie „ekologia” – opowiada o życiu św. Franciszka z Asyżu – definiuje pojęcia: święty, patron 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o ciekawych ludziach, których spotkał – podaje przykłady znanych ludzi oraz biblijnych bohaterów, którzy spotkali się z Bogiem – odróżnia twórcze działanie człowieka od stwórczego dzieła Boga – formułuje główne prawdy o człowieku zawarte w Księdze Rodzaju 1,26-27 – omawia treść biblijnego opowiadania o grzechu pierwszych ludzi: Rdz 2,16-17; 3,1-6.8-9.11-13.17.19.23 – podaje znaczenie imion Adama i Ewy – wymienia konsekwencje grzechu – uzasadnia, dlaczego należy systematycznie przystępować do sakramentu pokuty i pojednania – mówi z pamięci prawdę wiary o Bożej sprawiedliwości – wyjaśnia, że cała przyroda jest darem Boga, o który mamy się troszczyć – dostrzega związek między mądrym korzystaniem z darów przyrody, a zdrowiem i szczęściem człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> – odróżnia spotkania pozytywne, budujące od szkodliwych i znajomości, które warto pielęgnować, od takich, które nie są tego warte – potrafi zredagować modlitwę dziękczynną za wybrane dzieło stworzenia – na podstawie tekstu biblijnego wymienia zadania, jakie Bóg przekazał człowiekowi – uzasadnia, że grzech niszczy przyjaźń człowieka z Bogiem – wskazuje skutki grzechu pierwotnego w codziennym życiu – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że grzech niszczy przyjaźń między ludźmi – wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentu pokuty i pojednania – wyjaśnia, dlaczego Bóg ocalił Noego od potopu – wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za środowisko, w którym żyje – wykazuje związek treści Mdr 4,7.9-10.13-15 z życiem św. Stanisława 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje, w jaki sposób spotkane osoby mogły go ubogacić – uzasadnia, że czytając Pismo Święte możemy doświadczyć spotkania z Bogiem – interpretuje elementy dzieła Michała Anioła przedstawiające stworzenie – uzasadnia, że człowiek jest stworzony na obraz i podobieństwo Boże – wskazuje biblijne podstawy sakramentu chrztu (Dz 2,38) – wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu chrztu – wskazuje biblijne podstawy sakramentu pokuty – wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty – wyjaśnia, co znaczy być człowiekiem prawym. – potrafi ocenić stosunek współczesnych ludzi do przyrody 	<ul style="list-style-type: none"> – reaguje na niewłaściwe zachowania wśród rodzeństwa oraz w grupie koleżeńskiej – aktywnie włącza się w działalność jednej z grup w parafii

	<ul style="list-style-type: none"> – podaje datę, kiedy Kościół oddaje cześć św. Stanisławowi – wymienia imiona trzech archaniołów – mówi z pamięci modlitwę prośby o pomoc Anioła Stróża – wymienia przejawy miłości rodziców do dziecka – opisuje, na czym polega posługa ministrantów i scholi – wymienia sytuacje, w których przydaje się pomoc dziadka lub babci, oraz te, w których dziadkowie potrzebują pomocy wnuków 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia wydarzenia z życia św. Stanisława Kostki świadczące o jego duchowej sile – potrafi ocenić, co nam pomaga, a co przeszkadza w osiągnięciu świętości – podaje datę liturgicznego wspomnienia Świętych Archaniołów – mówi z pamięci modlitwę do Michała Archanioła – rozpoznaje obraz przedstawiający Michała Archanioła, wskazując jego atrybuty – podaje datę liturgicznego wspomnienia Aniołów Stróżów – wylicza dodatkowe obciążenia oraz korzyści płynące z posiadania licznego potomstwa (rodzeństwa) – wymienia formy zaangażowania świeckich w życie parafii – wymienia dziecięce i młodzieżowe grupy działające w parafii – podaje prawdę, że miłość i posłuszeństwo wobec dziadków wchodzi w zakres wymagań IV przykazania 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje rolę, jaką wyznaczył Bóg Michałowi Archaniołowi – charakteryzuje rolę Anioła Stróża w życiu człowieka – uzasadnia szczególny szacunek dla kobiet oczekujących narodzin dziecka i rodzin wielodzietnych – charakteryzuje szczególne relacje pomocy i troski w rodzinie wielodzietnej – podaje przykłady współpracy poszczególnych grup – omawia sposoby kontaktu z dziadkami (tymi, którzy są blisko, oraz tymi, którzy mieszkają daleko) 	<ul style="list-style-type: none"> i porównać go z nauką przekazaną przez św. Franciszka – uzasadnia, dlaczego św. Stanisław Kostka został wybrany patronem dzieci i młodzieży – uzasadnia, dlaczego w walce ze złem (z szatanem) potrzebna jest nam pomoc Michała Archanioła – wskazuje teksty biblijne odnoszące się do Aniołów Stróżów – potrafi wyjaśnić wartość różnorodności relacji w rodzinie wielodzietnej – charakteryzuje charyzmat wybranej grupy parafialnej – charakteryzuje i uzasadnia prawidłowe relacje wnucząt z dziadkami 	
II. Patriarcho wie, przywódco, prorocy	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim był Abraham – opowiada o Bożych odwiedzinach u Abrahama – określa, kim był Jakub – podaje fakt, że synowie Jakuba dali początek dwunastu pokoleniom narodu Izraela 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje obietnicę, jaką Bóg dał Abrahamowi, i historię jej wypełnienia – uzasadnia potrzebę i sens wytrwałej modlitwy – omawia relacje Józefa z jego braćmi podkreślając znaczenie przebaczenia w tych relacjach 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sytuacje z codziennego życia, w których możemy mieć do czynienia z Bożymi odwiedzinami – podaje imiona patriarchów: Abrahama, Izaaka i Jakuba oraz jego dwunastu synów 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia sens adopcji – wyjaśnia okoliczności i znaczenie zmiany imienia Jakuba na Izrael – charakteryzuje trudności oraz dobro związane z przebaczeniem – chętnie przebacza winowajcom 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje ludzkie życie jako wspólny projekt – człowieka i Boga

<ul style="list-style-type: none">– podaje powody zazdrości braci wobec Józefa– omawia los Józefa sprzedanego w niewolę– wymienia okoliczności powołania Mojżesza– wymienia przywódców narodu wybranego w drodze do Ziemi Obiecanej– określa, że sędziowie byli przywódcami Izraelitów, powołanymi przez Boga, by wyzwolić ich z ucisku nieprzyjaciół– określa, że Samson był jednym z sędziów i walczył z Filistynami– relacjonuje treść opowiadania o Samsonie (Sdz 13–16)– określa, co to był przybytek Pański– opowiada o walce Dawida z Goliatem– podaje przykład mądrości Salomona w sądzie poddanych– omawia treść perykopy o Syryjczyku Naamanie– charakteryzuje misję proroka Jonasza– określa, czym jest proroctwo– podaje, kim był i gdzie działał Jeremiasz– opowiada historię Daniela (Dn 6,2-24)– opowiada dzieje biblijnego Hioba	<ul style="list-style-type: none">– potrafi przyznać się do błędu i przeprosić– określa, że Aaron był bratem Mojżesza i jego „ustami”– wskazuje sposób podziału ziemi między 12 pokoleń Izraela– podaje, kim byli Madianici– opowiada o powołaniu Gedeona oraz formowaniu jego armii– podaje przykłady „duchowych mocarzy”– wymienia źródła duchowej mocy człowieka– relacjonuje treść perykopy o powołaniu Samuela (1 Sm 3,1-19)– wymienia, do czego Bóg nas powołuje– wymienia cechy Dawida, które podobały się Bogu– podaje przykłady męstwa Dawida i jego wiary w Bożą pomoc– omawia przesłanie modlitwy Salomona o mądrość– wymienia inne cuda Elizeusza– pamięta słowa wyznania wiary Syryjczyka Naamana– podaje prawdę, że Bóg pragnie nawrócenia grzeszników– określa, że zazdrość jest jednym z grzechów głównych– podaje przykłady proroctw mesjańskich– omawia nauczanie proroka Jeremiasza	<ul style="list-style-type: none">– na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia wartość i potrzebę przebaczenia w relacjach rodzinnych– charakteryzuje postawę Aarona u boku Mojżesza– charakteryzuje działalność Jozuego– wskazuje na mapie terytoria poszczególnych pokoleń– na podstawie fragmentów z Sdz 6–8 charakteryzuje postawę Gedeona wobec Boga– wyjaśnia związek niezwyklej mocy Samsona ze ślubami złożonymi Bogu– na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że Bóg udziela nam swej mocy do walki ze złem– charakteryzuje postawę Samuela wobec Boga– charakteryzuje postawę Dawida wobec Boga– wyjaśnia, na czym polegała mądrość Salomona– charakteryzuje misję proroka Elizeusza– na podstawie fragmentów Księgi Jonasza wyjaśnia istotę miłosierdzia Bożego– uzasadnia konieczność dobrego przygotowania się na spotkanie z Jezusem w każdej Mszy Świętej– wyjaśnia, że zapowiadane przez Jeremiasza nowe przymierze wypełniło się w Jezusie Chrystusie	<ul style="list-style-type: none">– uzasadnia konieczność zgody i współdziałania wśród rodzeństwa– wyjaśnia znaczenie losów w podziale Ziemi Obiecanej– uzasadnia, dlaczego pokolenie Lewiego nie otrzymało ziemi– charakteryzuje Boże kryteria wyboru ludzi– na podstawie tekstu biblijnego określa warunki korzystania z mocy Bożej– na podstawie tekstu biblijnego określa, czym jest powołanie– potrafi wykazać różnice między patrzeniem ludzkim a Bożym patrzeniem na człowieka– na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że mądrość jest darem Bożym, o który trzeba się starać– uzasadnia, że Bóg czyni cuda także dzisiaj– uzasadnia konieczność pokuty i nawrócenia– wymienia grzechy cudze– uzasadnia, że proroctwa mesjańskie wypełniły się w Jezusie– potrafi zinterpretować omawiane teksty prorockie	<ul style="list-style-type: none">– angażuje się w pomoc ludziom chorym
---	---	---	--	---

	<ul style="list-style-type: none">– podaje przykłady własnych sukcesów i niepowodzeń	<ul style="list-style-type: none">– wyjaśnia, że Daniel z narażeniem życia wypełniał tradycje swego narodu– podaje przykłady zapominania o tradycjach religijnych i zaniedbywania ich przez współczesnych chrześcijan– wskazuje, czego uczy nas Hiob swoim cierpieniem	<ul style="list-style-type: none">– charakteryzuje postawę Daniela– uzasadnia wartość i potrzebę ufnej modlitwy– wyjaśnia znaczenie wytrwałej modlitwy w chorobie i cierpieniu– potrafi ułożyć modlitwę w intencji osoby chorej lub niepełnosprawnej	<ul style="list-style-type: none">– potrafi ocenić własne relacje z Bogiem i ludźmi w świetle postawy Daniela– na podstawie historii Hioba oraz własnego doświadczenia uzasadnia, że cierpienie jest nieodłącznym elementem ludzkiego życia	
III. Pierwsi świadkowie spełnionej obietnicy (tematy 32-35)	<ul style="list-style-type: none">– omawia treść perykopy Łk 1,5-20.24-25– podaje, kim był Zachariasz– opowiada o nawiedzeniu św. Elżbiety– opowiada treść perykopy o pasterzach u żłóbka– opowiada o ofiarowaniu Pana Jezusa w świątyni– okazuje szacunek ludziom w podeszłym wieku	<ul style="list-style-type: none">– podaje prawdę, że Zachariasz nie uwierzył Bożej obietnicy i stał się niemy do czasu urodzenia syna– wymienia powody ludzkiej radości– podaje, że pasterze jako pierwsi pokłonili się Jezusowi– z szacunkiem odnosi się do ludzi ubogich– podaje, że słowa Symeona skierowane do Maryi są zapowiedzią Jej cierpienia oraz objawiają prawdę o Jezusie– podaje datę święta Ofiarowania Pańskiego	<ul style="list-style-type: none">– wymienia cechy właściwej postawy człowieka wobec słowa Bożego– wyjaśnia motyw poruszenia się dzieciątka w łonie Elżbiety– wymienia dary, jakich Jezus może od niego oczekiwać– charakteryzuje postawę Maryi wobec wydarzeń związanych z Jej Synem– wyjaśnia słowa Symeona	<ul style="list-style-type: none">– charakteryzuje zadania wyznaczone mu przez Boga– wyjaśnia motyw zachęty św. Pawła do radości w Flp 4,4-5– omawia pozycję społeczną pasterzy w czasach Jezusa– charakteryzuje postawę pasterzy wobec ogłoszonej im nowiny– wyjaśnia nakaz Prawa Starego Testamentu dotyczący pierworodnego syna	

Semestr II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Pierwsi świadkowie spełnionej obietnicy (tematy 36- 39)	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że prawdziwym Ojcem Pana Jezusa jest Bóg, a św. Józef był Jego wzorowym opiekunem – opowiada o misji Jana Chrzciciela (Łk 3,3-9) – podaje prawdę, że pójście za Jezusem oznacza zostanie Jego uczniem – podaje, że papież i biskupi są następcami apostołów 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, co Ewangelia mówi o św. Józefie – podaje, kiedy w liturgii czcimy św. Józefa – wymienia, do czego nawoływał Jan Chrzciciel – opowiada treść perykopy o obfitym połowie i powołaniu Szymona Piotra (Łk 5,1-11) – określa relacje ucznia i mistrza oraz apostołów i Jezusa – podaje imię obecnego papieża i biskupa swojej diecezji 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi ułożyć modlitwę do św. Józefa za swojego tatę lub opiekuna – wyjaśnia, co znaczy dla współczesnego człowieka „prostować drogę dla Jezusa” – wyjaśnia słowa Jezusa o łowieniu ludzi – aktywnie włącza się w tworzenie modlitwy i modli się za papieża i biskupów 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje św. Józefa jako wzór dla wszystkich ojców i opiekunów – uzasadnia sens adopcji – charakteryzuje postawę Szymona wobec dokonanego cudu i słów wypowiedzianych do niego przez Jezusa – uzasadnia decyzję pójścia za Jezusem – wymienia dostępne mu sposoby apostołowania i włącza się w ich realizację 	
IV. Świadkowie wiary i nowego życia	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje treść perykopy o uzdrowieniu kobiety cierpiącej na krwotok (Łk 8,42b-48) – omawia treść perykopy o wskrzeszeniu córki Jaira (Łk 8,41-42.49-55) – określa, że modlitwa jest dialogiem między Bogiem i człowiekiem – omawia treść perykopy o Marcie i Marii (Łk 10,38-42) – omawia treść perykopy o kuszeniu Jezusa – określa, że pomoc potrzebującym jest chrześcijańskim obowiązkiem 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje własną definicję wiary – wyjaśnia rolę wiary przy uzdrowieniach i wskrzeszeniach – omawia treść perykopy J 3,1-5 – definiuje pojęcia: faryzeusz, nowe narodzenie – wskazuje sposoby naśladowania postawy Marty i Marii – wyjaśnia pojęcie „Mesjasz” – charakteryzuje postawę Jezusa wobec kusiciela – omawia tekst biblijny o Szymonie z Cyreny Mt 27,32 (Mk 15,21; Łk 23,26) 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia sposoby doświadczania mocy Jezusa – wskazuje w swoim środowisku osoby będące przykładem wiary – układa modlitwę prośby i dziękczynną – charakteryzuje postawę Nikodema w spotkaniu z Jezusem – potrafi modlić się spontanicznie – charakteryzuje postawę Marty i Marii w spotkaniu z Jezusem – przedstawia Bogu w modlitwie troski własne i innych – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w walce z pokusami 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia rolę wiary przy uzdrowieniach – uzasadnia znaczenie wiary zwłaszcza w najtrudniejszych sytuacjach życiowych (nieszczęście, choroba, śmierć) – potrafi wykazać różnice między modlitwą wyuczoną a spontaniczną – uzasadnia wartość modlitwy i służby bliźnim w życiu chrześcijanina – wyjaśnia duchowe znaczenie pustyni – układa modlitwę związaną z odpieraniem pokus 	<ul style="list-style-type: none"> – angażuje się w pomoc potrzebującym

	<ul style="list-style-type: none"> – omawia treść perykopy o spotkaniu Pana Jezusa z niewiernym Tomaszem (J 20,24-29) – omawia treść rozmowy Jezusa z ukrzyżowanym łotrem – określa, w czym się przejawia Boże miłosierdzie – wymienia sposoby czci Bożego Miłosierdzia – opowiada o spotkaniu Bernadetty z Maryją – podaje nazwę zgromadzenia założonego przez Matkę Teresę – podaje najważniejsze fakty z życia Brata Alberta – definiuje pojęcia: świętość, „mała droga” – podaje główne wydarzenia z życia św. Teresy od Dzieciątka Jezus 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że postać Szymona z Cyreny występuje w V stacji nabożeństwa drogi krzyżowej – podaje, że postać Weroniki występuje w VI stacji nabożeństwa drogi krzyżowej – przytacza z pamięci słowa, jakimi Tomasz wyznał wiarę w Jezusa, oraz Jezusową odpowiedź – podaje przykłady szczególnej bliskości Jana z Jezusem – wskazuje w Ewangelii przykłady okazywania przez Jezusa miłosierdzia – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Faustyny – podaje, kim była św. Bernadetta – omawia treść orędzia z Lourdes – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia bł. Teresy z Kalkuty – dostrzega potrzebę niesienia pomocy osobom biednym i opuszczonym – podaje, czym zajmują się bracia albertyni i siostry albertynki – wymienia dzieła, którym patronuje św. Teresa 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia konieczność duchowej bliskości z Jezusem dla skutecznej walki z pokusami – charakteryzuje postawę Szymona na drodze krzyżowej Jezusa – charakteryzuje czyn św. Weroniki – wskazuje, gdzie należy szukać pomocy w wyjaśnianiu wątpliwości dotyczących wiary – podaje, że Jan był w grupie pierwszych, powołanych przez Jezusa apostołów, jako jedyny z Dwunastu był pod krzyżem i jako pierwszy z nich stanął przy pustym grobie Jezusa – interpretuje teksty biblijne mówiące o miłosierdziu Jezusa – podaje przykłady sytuacji, w których potrzebujemy miłosierdzia ze strony ludzi i Boga – charakteryzuje postawę Bernadetty wobec powierzonych jej zadań – podaje sposoby realizacji orędzia z Lourdes – opisuje formy działalności Matki Teresy i jej zgromadzenia – charakteryzuje postawę br. Alberta wobec ubogich – opisuje najważniejsze wydarzenia z życia św. Teresy 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia pomoc przymuszoną i udzieloną z własnych chęci – wskazuje współczesne sposoby naśladowania św. Weroniki – charakteryzuje działalność św. Jana po śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa. – charakteryzuje posłannictwo św. Faustyny, jej rolę w szerzeniu czci Bożego Miłosierdzia – układa własną modlitwę do Jezusa Miłosiernego – uzasadnia potrzebę zaangażowania się w wypełnianie przesłania z Lourdes – określa wartość osobistej modlitwy w kształtowaniu wrażliwości na potrzeby innych ludzi – interpretuje słowa br. Alberta „powinno się być jak bochen chleba...” – charakteryzuje „małą drogę” św. Teresy 	
V. Ci, co wskazują drogę	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską – wymienia najważniejsze fakty z życia św. Piotra 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia treść zapowiedzi zesłania Ducha Świętego – wskazuje przełomowe wydarzenia z życia św. Piotra 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie tytułu Paraklet – charakteryzuje działalność apostołską św. Piotra 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje działanie Ducha Świętego jako Przewodnika, Poczyciela, Obrońcy 	<ul style="list-style-type: none"> – staje w obronie słabszych

	<ul style="list-style-type: none">– omawia powołanie i nawrócenie Szawła– podaje daty rozpoczęcia i zakończenia pontyfikatu Jana Pawła II– podaje najważniejsze fakty z życia św. Wojciecha– podaje najważniejsze fakty z życia św. Stanisława– podaje, kim była św. Jadwiga– wymienia dzieła, którymi zastąpiła św. Jadwiga królowa– podaje, że kardynał Wyszyński był prymasem Polski w latach komunistycznych rządów– podaje, że Jezus miał uczniów i oni nazywali Go Nauczycielem– wyraża szacunek wobec nauczycieli	<ul style="list-style-type: none">– wskazuje sposoby naśladowania apostoła Piotra– wskazuje sposoby naśladowania apostoła Pawła– omawia pontyfikat Jana Pawła II– wymienia główne wątki pontyfikatu Jana Pawła II– wymienia, w czym możemy naśladować św. Wojciecha– wymienia cechy charakteru św. Stanisława, które warto naśladować– wymienia współczesne sposoby troski o ubogich– podaje, że kardynał Wyszyński, będąc w przymusowym odosobnieniu, przygotował plan obchodów Tysiąclecia Chrztu Polski oraz tekst Ślubów Jasnogórskich– wymienia miejsca odosobnienia, w których przetrzymywano Księdza Prymasa– definiuje pojęcia: nauczyciel, wychowawca– wymienia cechy dobrego ucznia i dobrego nauczyciela	<ul style="list-style-type: none">– charakteryzuje działalność apostołską św. Pawła– charakteryzuje apostołską posługę Jana Pawła II jako otwartą na potrzeby wszystkich ludzi– wyjaśnia sens męczeństwa św. Wojciecha dla naszego Narodu– uzasadnia, dlaczego św. Wojciech został wybrany na patrona naszej Ojczyzny– uzasadnia, czym św. Stanisław zasłużył na miano patrona Polski– charakteryzuje postawę królowej Jadwigi wobec poddanych– chętnie włącza się w pomoc ubogim– wymienia formy prześladowań ludzi wierzących i pasterzy Kościoła w czasach PRL-u– potrafi ocenić swoje postępowanie wobec nauczycieli	<ul style="list-style-type: none">– uzasadnia potrzebę wspierania misji– wyjaśnia motywację ludzi pielgrzymujących do grobu bł. Jana Pawła II– potrafi wykazać, jak we współczesnych czasach można naśladować św. Wojciecha– wskazuje teksty liturgiczne odnoszące się do kultu św. Stanisława– wskazuje teksty liturgiczne odnoszące się do kultu św. Jadwigi– charakteryzuje postawę Prymasa wobec wrogich działań rządu PRL– na podstawie wybranych tekstów biblijnych charakteryzuje postawę Jezusa jako nauczyciela	<ul style="list-style-type: none">– aktywnie włącza się w dzieło misyjne Kościoła
--	--	---	--	--	---